Gjigantët Biblikë

Pentateuku

Në ato ditë kishte gjigantë mbi tokë; dhe edhe më pas, kur bijtë e Perëndisë iu afruan bijave të njerëzve dhe këto u lindën atyre fëmijë, këta u bënë burra të fuqishëm që ishin të lashtë, burra të famshëm. Zanafilla 6:4

Dhe atje pamë gjigantët, bijtë e Anakut, që rrjedhin nga gjigantët; dhe ne ishim në sytë e vetes si karkaleca, dhe kështu ishim në sytë e tyre. Numrat 13:33

Emimët banonin atje në të kaluarën, një popull i madh, i shumtë dhe i gjatë si Anakimët; të cilët gjithashtu konsideroheshin gjigantë si Anakimët; por Moabitët i quajnë Emimë. Ligji i Përtërirë 2:10-11

Ligji i Përtërirë 2:19-21
Kur të afrohesh pranë bijve të Amonit, mos i shqetëso dhe mos u përziej me ta, sepse unë nuk do të të jap asnjë trashëgimi nga vendi i bijve të Amonit, sepse ua kam dhënë bijve të Lotit si trashëgimi. (Edhe ky vend konsiderohej një vend gjigantësh; gjigantët banonin atje në kohërat e lashta; dhe Amonitët i quanin Zamzumimë; një popull i madh, i shumtë dhe i gjatë si Anakimët; por Zoti i shkatërroi para tyre; dhe ata i pushtuan dhe banuan në vendin e tyre.

Sepse vetëm Ogu, mbreti i Bashanit, kishte mbetur nga mbetja e gjigantëve; ja, shtrati i tij ishte një shtrat prej hekuri; a nuk është vallë në Rabatin e bijve të Amonit? Gjatësia e tij ishte nëntë kubitë dhe gjerësia e tij katër kubitë, sipas kubitit të njeriut. Dhe këtë tokë që ne e zotëronim në atë kohë, nga Aroeri, që është pranë lumit Arnon, deri në gjysmën e malit Galaad dhe qytetet e tij, ua dhashë Rubenitëve dhe Gaditëve. Pjesën tjetër të Galaadit dhe tërë Bashanin, që ishte mbretëria e Ogut, ia dhashë gjysmës së fisit të Manasit; tërë rajonin e Argobit, me gjithë Bashanin, që quhej vendi i gjigantëve. Ligji i Përtërirë 3:11-13

Histori

Dhe kufiri i Ogut, mbretit të Bashanit, që ishte nga mbetja e gjigantëve, që banonte në Ashtaroth dhe në Edrei, Jozueu 12:4

Gjithë mbretëria e Ogut në Bashan, që mbretëronte në Ashtaroth dhe në Edrei, i cili kishte mbetur nga mbetja e gjigantëve; sepse këta i mundi Moisiu dhe i dëboi. Jozueu 13:12

Pastaj kufiri ngjitej nëpër luginën e birit të Hinomit deri në anën jugore të Jebusejve (që është Jeruzalemi); dhe kufiri ngjitej deri në majën e malit që shtrihet përballë luginës së Hinomit në perëndim, që është në skajin verior të luginës së gjigantëve. Jozueu 15:8

Jozueu u përgjigj atyre: "Në rast se jeni një popull i madh, ngjituni në pyll dhe pritni tokën tuaj atje në vendin e Perezejve dhe të gjigantëve, në rast se mali i Efraimit është shumë i ngushtë për ju". Jozueu 17:15

Dhe kufiri zbriste deri në skajin e malit që shtrihet përballë luginës së birit të Hinomit, që është në luginën e gjigantëve në veri, dhe zbriste në luginën e Hinomit, në anën jugore të Jebusit, dhe zbriste deri në Enrogel, Jozueu 18:16

1 Samuelit 17
1 Filistejtë i mblodhën ushtritë e tyre për të luftuar; u mblodhën në Shokoh, që i përket Judës, dhe ngritën kampin midis Shokohut dhe Azekahut, në Efes-Damim.
2 Sauli dhe burrat e Izraelit u mblodhën dhe ngritën kampin pranë luginës së Elahut, dhe u rreshtuan në formacion beteje kundër Filistejve.
3 Filistejtë qëndronin mbi një mal nga njëra anë dhe Izraeli qëndronte mbi një mal nga ana tjetër; dhe midis tyre ndodhej një luginë.
4 Nga kampi i Filistejve doli një kampion, i quajtur Goliath, nga Gathi, i gjatë gjashtë kubitë e një pëllëmbë.
5 Dhe ai kishte një përkrenare prej bronzi në kokë dhe ishte i armatosur me një parzmore; dhe pesha e uniformës ishte pesë mijë sikla bronzi.
6 Dhe ai kishte shtiza prej bronzi në këmbë dhe një shënjestër prej bronzi midis shpatullave.
7 Maja e shtizës së tij ishte si shuli i një endësi dhe maja e shtizës së tij peshonte gjashtëqind sikla hekuri; para tij ecte dikush që mbante një mburojë.
8 Ai u ngrit dhe u thirri ushtrive të Izraelit, duke u thënë: “Pse keni dalë për t’u rreshtuar në formacion beteje? A nuk jam unë një Filiste dhe ju shërbëtorë të Saulit? Zgjidhni një burrë për ju që të zbresë tek unë.”
9 Nëse ai është në gjendje të luftojë me mua dhe të më vrasë, atëherë ne do të jemi shërbëtorët tuaj; por nëse unë e mund atë dhe e vras, atëherë ju do të jeni shërbëtorët tanë dhe do të na shërbeni.
10 Atëherë Filisteu tha: "Unë sot po sfidoj ushtrinë e Izraelit; më jepni një burrë dhe do të luftojmë së bashku".
11 Kur Sauli dhe tërë Izraeli dëgjuan këto fjalë të Filisteut, u tmerruan dhe u frikësuan shumë.
12 Davidi ishte biri i atij efratiti nga Betlemi i Judës, që quhej Jese; dhe kishte tetë bij. Ky njeri u bë plak në kohën e Saulit.
13 Tre bijtë më të mëdhenj të Isait shkuan dhe e ndoqën Saulin në betejë; dhe emrat e tre bijve të tij që shkuan në betejë ishin Eliabi, i parëlinduri, Abinadabi i dyti dhe Shamahu i treti.
14 Davidi ishte më i riu; dhe tre më të mëdhenjtë ndoqën Saulin.
15 Por Davidi shkoi dhe u kthye nga Sauli për të kullotur delet e të atit në Betlehem.
16 Filisteu u afrua në mëngjes dhe në mbrëmje dhe u paraqit për dyzet ditë.
17 Atëherë Isai i tha Davidit, birit të tij: “Merr tani për vëllezërit e tu një efë nga ky misër i pjekur dhe këto dhjetë bukë dhe vrapo në kamp te vëllezërit e tu;
18 Dhe çoji këto dhjetë djathëra komandantit të mijëshes së tyre; shiko si janë vëllezërit e tu dhe merr pengun e tyre.
19 Sauli, ata dhe të gjithë burrat e Izraelit ishin në luginën e Elahut duke luftuar kundër Filistejve.
20 Davidi u ngrit herët në mëngjes, ia la delet një rojtari, mori delet dhe iku, ashtu siç e kishte urdhëruar Jeseu. Arriti te llogorja, ndërsa ushtria po dilte për betejë, dhe lëshoi britma për betejë.
21 Izraelitët dhe filistinët ishin rreshtuar për betejë, ushtri kundër ushtrisë tjetër.
22 Davidi e la karrocën e tij në dorë të rojtarit të karrocës, vrapoi drejt ushtrisë dhe i përshëndeti vëllezërit e tij.
23 Ndërsa ai po fliste me ta, ja ku doli nga ushtria e Filistejve kampioni, Filisteu i Gathit, i quajtur Goliath, dhe përsëriti po ato fjalë. Dhe Davidi i dëgjoi.
24 Dhe të gjithë burrat e Izraelit, me ta parë atë njeri, ikën para tij dhe u trembën shumë.
25 Atëherë burrat e Izraelit thanë: "A e keni parë këtë njeri që po del? Ai po del për të sfiduar Izraelin. Dhe do të ndodhë që mbreti, me atë që do ta vrasë, do ta pasurojë me pasuri të mëdha, do t'i japë të bijën dhe do ta çlirojë shtëpinë e atit të tij në Izrael".
26 Atëherë Davidi u foli njerëzve që ishin pranë tij, duke thënë: "Çfarë do t'i bëhet njeriut që e vret këtë filiste dhe ia heq turpin Izraelit? Kush është në fakt ky filiste i parrethprerë, që të sfidojë ushtritë e Perëndisë së gjallë?".
27 Dhe populli iu përgjigj me këto fjalë, duke thënë: “Kështu do t’i bëhet atij që e vret.”
28 Eliabi, vëllai i tij më i madh, e dëgjoi kur ai u fliste burrave; dhe zemërimi i Eliabit u ndez kundër Davidit dhe ai tha: “Pse erdhe këtu poshtë? Dhe kujt ia ke lënë ato pak dele në shkretëtirë? Unë e di krenarinë tënde dhe ligësinë e zemrës sate; sepse ke zbritur këtu për të parë betejën.”
29 Davidi tha: "Çfarë kam bërë unë tani? Nuk ka, vallë, ndonjë të drejtë ligjore?".
30 Pastaj u kthye nga ai te një tjetër dhe foli në të njëjtën mënyrë; dhe populli iu përgjigj përsëri në të njëjtën mënyrë të mëparshme.

31 Kur dëgjuan fjalët që Davidi kishte thënë, ia treguan Saulit; dhe ai dërgoi ta thërrisnin.
32 Davidi i tha Saulit: "Askush të mos ligështohet për shkak të tij! Shërbëtori yt do të shkojë të luftojë kundër këtij Filisteu".
33 Sauli i tha Davidit: "Ti nuk mund të shkosh të luftosh kundër këtij Filisteu, sepse ti je veçse djalosh, ndërsa ai është luftëtar që në të ritë e tij".
34 Davidi iu përgjegj Saulit: "Shërbëtori yt kulloste delet e atit të tij; dhe një luan dhe një ari vinin e rrëmbenin një dele nga kopeja.
35 Unë dola nga pas, e godita dhe ia nxora nga goja; dhe kur ai kthehej kundër meje, e kapa nga mjekra, e godisja dhe e vrisja.
36 Shërbëtori yt vrau luanin dhe ariun; dhe ky Filiste i parrethprerë do të jetë si një prej tyre, sepse ka sfiduar ushtritë e Perëndisë së gjallë.
37 Davidi tha gjithashtu: "Zoti që më çliroi nga kthetrat e luanit dhe nga kthetrat e ariut, do të më çlirojë edhe nga dora e këtij filisteu". Sauli i tha Davidit: "Shko dhe Zoti qoftë me ty".
38 Sauli e armaturoi Davidin me armaturën e tij dhe i vuri në kokë një përkrenare prej bronzi; e veshi edhe me një parzmore.
39 Pastaj Davidi ngjeshi shpatën mbi armaturën dhe u përpoq të ecte, sepse nuk e kishte provuar ende. Davidi i tha Saulit: "Unë nuk mund të eci me këto armatura, sepse nuk i kam provuar ende". Dhe Davidi ia hoqi ato.
40 Pastaj mori shkopin e tij në dorë, zgjodhi pesë gurë të lëmuar nga përroi dhe i vuri në një thes bariu që kishte me vete, në një thes; mbante në dorë edhe hobenë e tij; kështu iu afrua filisteut.
41 Filisteu erdhi dhe iu afrua Davidit; përpara tij ecte njeriu që mbante mburojën.
42 Kur filisteu shikoi përreth dhe pa Davidin, e përçmoi sepse ishte vetëm një i ri, i kuq dhe me pamje të hijshme.
43 Filisteu i tha Davidit: "Mos jam vallë një qen që po vjen kundër meje me shkopinj?" Dhe Filisteu e mallkoi Davidin në emër të perëndive të tij.
44 Atëherë filisteu i tha Davidit: "Eja tek unë, dhe unë do t'ia jap mishin tënd shpendëve të qiellit dhe kafshëve të fushës".
45 Atëherë Davidi i tha Filisteut: "Ti po më vjen me shpatë, me shtizë dhe me mburojë; por unë po të vij në emër të Zotit të ushtrive, Perëndisë së ushtrive të Izraelit, që ti i ke sfiduar".
46 Sot Zoti do të të dorëzojë në duart e mia; dhe unë do të të godas, do të të heq kokën dhe do t'ua jap sot kufomat e ushtrisë së Filistejve shpendëve të qiellit dhe bishave të tokës, me qëllim që gjithë toka të dijë se ka një Perëndi në Izrael.
47 Dhe gjithë kjo turmë do ta dijë se Zoti nuk shpëton me shpatë as me shtizë, sepse beteja është e Zotit, dhe ai do t'ju dorëzojë në duart tona.
48 Kur filisteu u ngrit dhe erdhi pranë Davidit, Davidi nxitoi të vraponte drejt ushtrisë për t'u ndeshur me filisteun.
49 Davidi futi dorën në thes, mori që andej një gur, e hodhi me hobe dhe e goditi Filisteun në ballë; guri iu ngul në ballë dhe ai ra me fytyrë për tokë.
50 Kështu Davidi e mundi filisteun me një hobe dhe një gur; e goditi filisteun dhe e vrau; por Davidi nuk kishte shpatë në dorë.
51 Prandaj Davidi vrapoi, u hodh mbi Filisteun, ia mori shpatën, ia nxori nga milli dhe e vrau duke i prerë kokën me të. Kur Filistejtë panë që heroi i tyre kishte vdekur, ikën me vrap.
52 Atëherë burrat e Izraelit dhe të Judës u ngritën, lëshuan britma britmesh dhe i ndoqën Filistejtë deri në luginë dhe në portat e Ekronit. Filistejtë e plagosur ranë në rrugën për në Shaaraim, deri në Gath dhe në Ekron.
53 Kur bijtë e Izraelit u kthyen nga ndjekja e Filistejve, plaçkitën çadrat e tyre.
54 Davidi mori kokën e filisteut dhe e çoi në Jerusalem, por armaturën e tij e vendosi në tendën e tij.
55 Kur Sauli pa Davidin që po dilte kundër Filisteut, i tha Abnerit, komandantit të ushtrisë: "Abner, bir i kujt është ky i ri?" Abneri u përgjigj: "Ashtu siç është e vërtetë që rron shpirti yt, o mbret, nuk e di."
56 Atëherë mbreti tha: "Pyete kujt i biri është ky djalosh".
57 Ndërsa Davidi po kthehej nga vrasja e Filisteut, Abneri e mori dhe e çoi para Saulit, ndërsa ai mbante në dorë kokën e Filisteut.
58 Sauli i tha: "Kujt i përket, o i ri?" Davidi u përgjigj: "Unë jam bir i shërbëtorit tënd, Isait, Betlehemitit".

Ishbi-benob, një nga bijtë e gjigantit, pesha e shtizës së të cilit peshonte treqind sikla bronzi dhe i veshur me një shpatë të re, mendoi ta vriste Davidin. Por Abishai, bir i Zerujasë, e ndihmoi, e goditi Filisteun dhe e vrau. Atëherë njerëzit e Davidit iu betuan, duke thënë: "Ti nuk do të dalësh më me ne për të luftuar, që të mos e

shuash dritën e Izraelit". Pas kësaj, pati një betejë tjetër me Filistejtë në Gob. Atëherë Sibekai, Hushathiti, vrau Safin, një nga bijtë e gjigantit. Dhe pati një betejë tjetër në Gob me Filistejtë, ku Elhanani, bir i Jaareoregimit, një Betlehemit, vrau vëllanë e Goliathit nga Giti, shkopi i shtizës së të cilit ishte si një tra endësi. Pati edhe një betejë në Gath, ku ishte një burrë me shtat të madh, që kishte gjashtë gishtërinj në çdo dorë dhe gjashtë gishtërinj në çdo këmbë, gjithsej njëzet e katër. Edhe ai ishte nga gjiganti. Kur ai e sfidoi Izraelin, Jonathani, bir i Shimeas, vëllait të Davidit, e vrau. Këta të katër ishin nga gjiganti në Gath dhe ranë nga dora e Davidit dhe nga dora e shërbëtorëve të tij. 2 Samuelit 21:16-22

Pas kësaj ndodhi që në Gezer u bë luftë me Filistejtë; në të njëjtën kohë Sibekai, Hushathiti, vrau Sipain, një nga bijtë e gjigantëve, dhe ata u mposhtën. Pati përsëri luftë me Filistejtë; dhe Elhanani, bir i Jairit, vrau Lahmin, vëllanë e Goliathit nga Giti, shkopi i shtizës së të cilit ishte si një shufër endësi. Dhe pati përsëri luftë në Gath, ku ishte një njeri me shtat të lartë, me njëzet e katër gishtërinj në secilën dorë dhe gjashtë në secilën këmbë; edhe ai ishte bir i gjigantit. Por kur ai sfidoi Izraelin, Jonathani, bir i Shimeas, vëllait të Davidit, e vrau. Këta ishin lindur nga gjiganti në Gath; dhe ata ranë nga dora e Davidit dhe nga dora e shërbëtorëve të tij. 1 Kronikave 20:4-8

Ai më shkatërron me një shpërthim mbi një shpërthim, më sulmon si një gjigant. Jobi 16:14

Apokrifa

Sepse i fuqishmi nuk u rrëzua nga të rinjtë, as bijtë e Titanëve nuk e goditën, as gjigantët e fuqishëm nuk e sulmuan: por Juditha, bija e Merarit, e dobësoi me bukurinë e fytyrës së saj. Juditha 16:7

Sepse edhe në kohët e lashta, kur gjigantët krenarë u zhdukën, shpresa e botës e qeverisur nga dora jote shpëtoi në një enë të dobët dhe u la të gjitha shekujve një farë brezash. Urtësia e Solomonit 14:6

Ai nuk u qetësua ndaj gjigantëve të vjetër, të cilët u larguan nga forca e marrëzisë së tyre. Eklesiastiku 16:7

Ashtu si hiqet dhjami nga flijimi i falënderimit, kështu u zgjodh Davidi nga bijtë e Izraelit. Ai luajti me luanë si me keca dhe me arinj si me qengja. A nuk vrau ai një gjigant, kur ishte ende i ri? Dhe a nuk e hoqi ai turpin nga populli, kur ngriti dorën me gurin në hobe dhe ia shtypi mburrjen Goliathit? Sepse ai iu lut Zotit Shumë të Lartë; dhe ai i dha forcë në dorën e tij të djathtë për të vrarë atë luftëtar të fuqishëm dhe për të ngritur bririn e popullit të tij. Eklesiastiku 47:2-5

Kishte gjigantë të famshëm që nga fillimi, që ishin me shtat kaq të madh dhe kaq të zotë në luftë. Zoti nuk i zgjodhi ata dhe as nuk u dha atyre rrugën e dijes. Por ata u shkatërruan, sepse nuk kishin dituri dhe u zhdukën për shkak të marrëzisë së tyre. Baruku 3:26-28

Pastaj djali i tij Juda, i quajtur Makabe, u ngrit në vend të tij. Dhe të gjithë vëllezërit e tij e ndihmuan, dhe kështu bënë të gjithë ata që ishin me të atin, dhe luftuan me gëzim betejën e Izraelit. Kështu ai fitoi nder të madh për popullin e tij, dhe veshi një parzmore si një gjigant, dhe ngjeshi parzmoren e tij luftarake rreth vetes, dhe ai bëri beteja, duke mbrojtur ushtrinë me shpatën e tij. Në veprimet e tij ai ishte si një luan dhe si një luan i vogël që ulërin për prenë e tij. Sepse ai ndoqi të ligjtë, i kërkoi ata dhe i dogji ata që e mundonin popullin e tij. Prandaj të ligjtë u tkurrën nga frika e tij dhe të gjithë ata që bënin paudhësi u shqetësonë, sepse shpëtimi lulëzonte në dorën e tij. Ai i hidhëroi gjithashtu shumë mbretër dhe e gëzoi Jakobin me veprimet e tij, dhe kujtimi i tij është i bekuar përgjithmonë. Për më tepër, ai kaloi nëpër qytetet e Judës, duke shkatërruar të pabesët prej tyre dhe duke larguar zemërimin nga Izraeli: Kështu ai u bë i famshëm deri në skajin më të largët të tokës dhe ai pranoi ata që ishin gati të vdisnin. 1 Makabenjve 3:1-9

Enoku

Dhe të gjithë të tjerët së bashku me ta morën gra, dhe secili zgjodhi një për vete, dhe filluan të shkonin tek ato dhe të ndoteshin me to, dhe ata u mësuan atyre magji dhe magji, si dhe prerjen e rrënjëve, dhe i njihnin me

bimët. Dhe ato mbetën shtatzëna dhe lindën gjigantë të mëdhenj, gjatësia e të cilëve ishte tre mijë el (Një el është një njësi matëse evropiane veriperëndimore, fillimisht e kuptuar si një kubit, gjatësia e kombinuar e parakrahut dhe dorës së shtrirë. Matje të tjera të një el janë të barabarta me 27-45 inç): Të cilët konsumuan të gjitha fitimet e njerëzve. Dhe kur njerëzit nuk mund t'i mbanin më, gjigantët u kthyen kundër tyre dhe e përpinë njerëzimin. Dhe ata filluan të mëkatonin kundër zogjve, kafshëve, zvarranikëve dhe peshqve, dhe të përpinin mishin e njëri-tjetrit dhe të pinin gjakun. Atëherë toka ngriti akuza kundër të paligjshmëve. Enoku 7:1-6

Dhe gratë kanë lindur gjigantë, dhe e gjithë toka është mbushur me gjak dhe padrejtësi. Enoku 9:9

Dhe Ai u përgjigj dhe më tha, dhe unë dëgjova zërin e Tij: Mos ki frikë, Enoku, ti njeri i drejtë dhe shkrues i drejtësisë: afrohu këtu dhe dëgjo zërin tim. Dhe shko, u thuaj Rojtarëve të qiellit, të cilët të kanë dërguar të ndërmjetësosh për ta: Ju duhet të ndërmjetësoni për burrat, dhe jo për ju njerëz: Pse e keni lënë qiellin e lartë, të shenjtë dhe të përjetshëm, dhe keni fjetur me gra, dhe jeni ndotur me bijat e njerëzve, dhe keni marrë gra, dhe keni bërë si fëmijët e tokës, dhe keni lindur gjigantë si bijtë tuaj? Dhe megjithëse ishit të shenjtë, shpirtërorë, duke jetuar jetën e përjetshme, ju jeni ndotur me gjakun e grave, dhe keni lindur fëmijë me gjakun e mishit, dhe, si fëmijët e njerëzve, keni dëshiruar mish dhe gjak siç bëjnë edhe ata që vdesin dhe zhduken. Prandaj u kam dhënë atyre edhe gra që t'i ngjizin dhe të lindin fëmijë prej tyre, në mënyrë që asgjë të mos u mungojë atyre në tokë. Por ju ishit më parë shpirtërorë, duke jetuar jetën e përjetshme dhe të pavdekshëm për të gjitha brezat e botës. Dhe për këtë arsye unë nuk kam caktuar gra për ju; sepse sa i përket shpirtrave të qiellit, në qiell është banesa e tyre. Dhe tani, gjigantët, të cilët janë lindur nga shpirtrat dhe mishi, do të quhen shpirtra të këqij mbi tokë, dhe në tokë do të jetë banesa e tyre. Shpirtrat e këqij kanë dalë nga trupat e tyre; sepse ata kanë lindur nga njerëzit, dhe nga Rojtarët e shenjtë është fillimi dhe origjina e tyre e parë; ata do të jenë shpirtra të këqij në tokë, dhe shpirtra të këqij do të quhen. Sa i përket shpirtrave të qiellit, në qiell do të jetë banesa e tyre, por sa i përket shpirtrave të tokës që kanë lindur në tokë, në tokë do të jetë banesa e tyre. Dhe shpirtrat e gjigantëve mundojnë, shtypin, shkatërrojnë, sulmojnë, luftojnë dhe bëjnë shkatërrime në tokë dhe shkaktojnë telashe: ata nuk hanë, por megjithatë kanë uri dhe etje dhe shkaktojnë fyerje. Dhe këta shpirtra do të ngrihen kundër fëmijëve të njerëzve dhe kundër grave, sepse kanë dalë prej tyre. Enoku 15:1-11

Nga ditët e masakrës, shkatërrimit dhe vdekjes së gjigantëve, nga mishi i shpirtrave të të cilëve shpirtrat, pasi të kenë dalë, do të shkatërrojnë pa u ndëshkuar. Kështu do të shkatërrojnë ata deri në ditën e përfundimit, gjykimit të madh në të cilin do të përfundojë epoka, mbi Rojtarët dhe të pafetë, po, do të jetë plotësisht e përfunduar. Enoku 16:1

Dhe unë, Enoku, iu përgjigja dhe i thashë: Zoti do të bëjë një gjë të re në tokë, dhe këtë e kam parë tashmë në një vegim, dhe ta bëj të ditur se në brezin e babait tim Jared, disa nga engjëjt e qiellit shkelën fjalën e Zotit. Dhe ja, ata kryejnë mëkat dhe shkelin ligjin, dhe janë bashkuar me gra dhe kryejnë mëkat me to, dhe janë martuar me disa prej tyre, dhe kanë lindur fëmijë prej tyre. Dhe ata do të lindin në tokë gjigantë jo sipas frymës, por sipas mishit, dhe do të ketë një ndëshkim të madh në tokë, dhe toka do të pastrohet nga çdo papastërti. Po, do të vijë një shkatërrim i madh mbi të gjithë tokën, dhe do të ketë një përmbytje dhe një shkatërrim të madh për një vit. Enoku 106:13-16

Jubilejtë

Dhe ndodhi që kur bijtë e njerëzve filluan të shumohen mbi faqen e dheut dhe u lindën atyre bija, engjëjt e Perëndisë i panë në një vit të caktuar të këtij jubileu, se ishin të bukur për t'u parë; dhe morën për gra të gjitha ato që zgjodhën dhe u lindën bij, dhe ata u bënë gjigantë. Jubilenjtë 5:1

Sepse për shkak të këtyre tre gjërave erdhi përmbytja mbi tokë, domethënë, për shkak të kurvërisë në të cilën Rojet, kundër ligjit të ordinancave të tyre, u kurvëruan pas bijave të njerëzve dhe morën për gra të gjitha ato që zgjodhën; dhe ata bënë fillimin e papastërtisë. Dhe ata lindën bij Nafidim, dhe të gjithë ishin të ndryshëm, dhe hëngrën njëri-tjetrin: dhe Gjigantët vranë Nafilët, dhe Nafilët vranë Eljo-t, dhe Eljo-t njerëzimin, dhe një njeri tjetër. Dhe secili e shiti veten për të bërë paudhësi dhe për të derdhur shumë gjak, dhe toka u mbush me paudhësi. Jubilejtë 7:21-23

Dhe ai u tregoi atyre për gjykimin e gjigantëve dhe gjykimin e sodomitëve, se si ishin gjykuar për shkak të ligësisë së tyre dhe kishin vdekur për shkak të kurvërisë, papastërtisë dhe prishjes së ndërsjellë përmes kurvërisë. Jubilejtë 20:5

Por më parë e quanin vendin e Galaadit vendin e Refaimëve, sepse ishte vendi i Refaimëve dhe Refaimët lindën atje, gjigantë, të gjatë dhjetë, nëntë, tetë, deri në shtatë kubitë. Jubilenjtë 29:9

Librat e Harruar të Edenit

Burrat më çuan në qiellin e pestë dhe më vendosën, dhe atje pashë shumë ushtarë të panumërt, të quajtur Grigori, me pamje njerëzore, dhe madhësia e tyre ishte më e madhe se ajo e gjigantëve të mëdhenj dhe fytyrat e tyre të thata, dhe heshtja e gojëve të tyre e përjetshme, dhe nuk kishte shërbim në qiellin e pestë, dhe u thashë burrave që ishin me mua: Pse këta janë shumë të tharë dhe fytyrat e tyre të trishtuara, dhe gojët e tyre të heshtura, dhe pse nuk ka shërbim në këtë qiell? Dhe ata më thanë: Këta janë Grigori, të cilët me princin e tyre Satanail hodhën poshtë Zotin e dritës, dhe pas tyre janë ata që mbahen në errësirë të madhe në qiellin e dytë, dhe tre prej tyre zbritën në tokë nga froni i Zotit, në vendin Ermon, dhe thyen zotimet e tyre në shpatin e kodrës Ermon dhe panë bijat e njerëzve sa të mira janë, dhe morën gra për vete, dhe ndotën tokën me veprat e tyre, të cilët në të gjitha kohërat e epokës së tyre bënë paligjshmëri dhe përzierje, dhe gjigantët lindin dhe njerëz të mrekullueshëm të mëdhenj dhe armiqësi të madhe. Dhe për këtë arsye Perëndia i gjykoi me gjykim të madh, dhe ata qajnë për vëllezërit e tyre dhe do të ndëshkohen në ditën e madhe të Zotit. Sekretet e Enokut 18:1-4

Largohuni, pra, nga kurvëria, bijtë e mi, dhe urdhërojini gratë dhe bijat tuaja që të mos i zbukurojnë kokat dhe fytyrat e tyre për të mashtruar mendjen: sepse çdo grua që përdor këto dredhi është rezervuar për ndëshkim të përjetshëm. Sepse kështu i joshën Rojtarët që ishin para përmbytjes; sepse, ndërsa këta i shihnin vazhdimisht, i lakmonin dhe e konceptonin aktin në mendjen e tyre; sepse ata u shndërruan në formën e burrave dhe iu shfaqën atyre kur ishin me burrat e tyre. Dhe gratë, duke dëshiruar në mendjet e tyre format e tyre, lindën gjigantë, sepse Rojtarët iu shfaqën atyre sikur arrinin deri në qiell. Prandaj, kini kujdes nga kurvëria; dhe nëse dëshironi të jeni të pastër në mendje, ruajini shqisat tuaja nga çdo grua. Testamenti i Rubenit 2:17-20

Akori, mbreti, një burrë me shtat të madh, e gjeta duke hedhur shtiza përpara dhe prapa, ndërsa ishte ulur mbi kalë. Unë mora një gur me peshë gjashtëdhjetë paund, e hodha dhe ia godita kalin dhe e vrava. Dhe Jakobi, ati im, vrau Beelesathin, mbretin e të gjithë mbretërve, një gjigant i fuqishëm, dymbëdhjetë kubitë i lartë. Dhiata e Judës 1:18,22